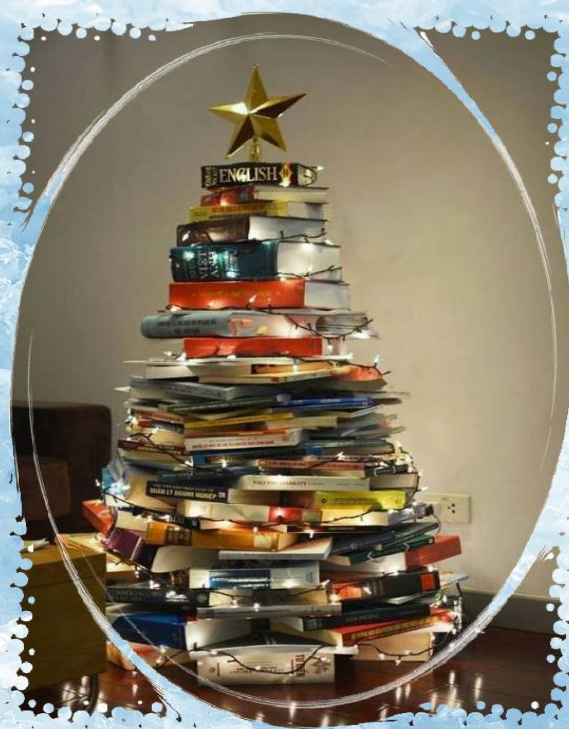

CARUSELUL CUVINTELOR

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"DULIU ZAMFIRESCU", FOCSANI

Anul III, Nr. 8 / ian. 2014

« Scopul învățării este evoluția, iar mințile noastre, spre deosebire de trupuri, continuă să crească toată viața. »

Mortimer Adler

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

Prof. Petria Dolia, profesor învățământ primar
Prof. Anișoara Pițu, profesor de limba și literatura română

Tehnoredactare computerizată:
Prof. Petria Dolia

Mulțumim tuturor cadrelor didactice și elevilor care au contribuit cu materiale și desene la realizarea acestui număr al revistei !

COLABORATORI

Adriana Călin, profesor de biologie
Anca-Adriana Ilie, profesor învățământ primar
Fănuță Lazăr, profesor de limba și literatura română
Florica Manole, învățător
Gheorghe Zait, profesor de educație artistică vizuală
Gina Pricope, profesor învățământ primar
Ioana Grăjdeanu, profesor de limba și literatura germană
Monica Merloiu, profesor învățământ primar
Nuța Anghel, profesor învățământ primar
Pompilia Bărbosu, profesor de limba și literatura română
Vasilica Moraru, profesor învățământ primar

ȘCOALA GIMNAZIALĂ « DUILIU ZAMFIRESCU » FOCȘANI
Str. Tinereții, Nr. 2, C.P. 620094, tel: 0237 214060, fax: 0337 401060
<http://scoala10focsani.ro>, e-mail : duiliuzamfirescu@yahoo.ca

ISSN 2285 – 2069
ISSN – L = 2285 - 2069

Nota redacției :

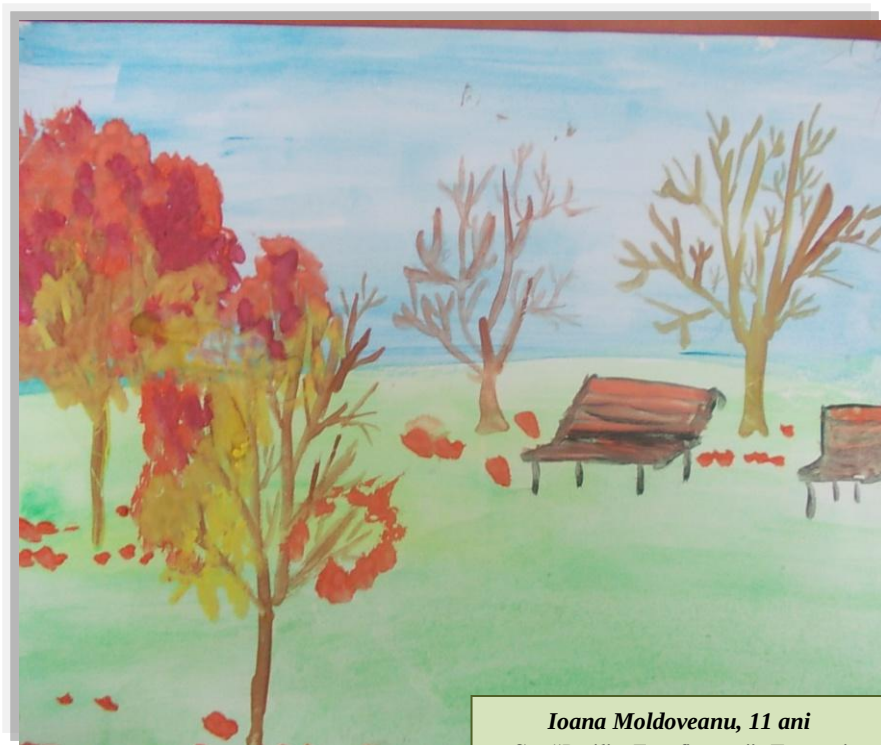
Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor și profesorilor îndrumători.

PAGINA CELOR MICI

Natura fermecată

În spatele casei albe, cu cerdac țărănesc de lemn, începe livada. Îmi place să pășesc încet în livada înflorită, cu pomi tineri și zvelți, cu iarbă moale peste care au nins florile cu miresme proaspete. Dar mai ales îmi place să ascult glasurile măiestre, ascunse într-însa.

Poate că oamenii mari nu prea le iau în seamă. Poate că unii nici nu le ascultă. Însă eu pot să deslușesc acele tainice și minunate glasuri pitulate prin frunze. Eu pot să ascult zumzetul albinelor harnice culegând mierea din livada bunicilor încărcată cu flori.

Ioana Moldoveanu, 11 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț

Îmi plac nespuse și cântecele feluritelor păsări și vuietul molcom al vântului prin crengi și sunetul dulce și depărtat al tălăngilor. Totdeauna le ascult în tăcere, nemișcat, de parc-aș fi vrăjit. Atât de frumos îmi picură în auz aceste șoapte fermecate ale naturii! Și ceea ce e mai tulburător, e că pot să le aud din nou, oricând vreau, chiar atunci când sunt în pat, seara în camera mea. Atunci glasurile livezii răsună dulce și la fel de clar. Este ca și cum le-aș fi închis într-un sipet fermecat, de unde le pot scoate de câte ori doresc, așa cum le-am auzit mai înainte.

E un mare dar să nu uiți nicio

melodie, niciun tril, nicio șoaptă pe care le auzi în jurul tău.

Andrei Stoian, 9 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu" Focșani
Prof. Petria Dolia

Toamna târzie

Toamna și-a pierdut strălucirea. Frunzele cu rochii aurii și-au terminat de mult dansul grațios. Covorul lor de pe pământ, țesut în galben-auriu, în ruginiu și maro-însângerat, se destramă în apa ploii mărunte și reci de toamnă.

*Sebastian Ioan Pasca, 12 ani
Șc. "D. Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț*

Pădurea fumează. Negurile perdeluiesc zărilor. Măritul Codru se leagănă trist, pustiit, visând la zilele frumoase, pe când își fermeca bogatul frunziș verde-viu în trilurile prietenilor cântăreți.

Păsările se rotesc în înalt și vâslesc din aripi scoțând un foșnet de mătase veche și-n vârf de săgeată, pe apa albastră a cerului, pleacă în lungă și anevoioasă lor călătorie spre țările de soare pline, părăsind locurile dragi. Văzduhul parcă freamătă. O lume ciudată prinde ființă: umbre se strecoară rătăcite, țipete răsar și se sting în largul cuprinsului.

Pentru o clipă caut să înțeleg cine a furat soarele. Bănuiesc că ochii mici și strălucitori ai păsărilor călătoare, dar mi-amintesc că ele ne sunt binefăcătoare. Dau vina pe norul plumburiu, că l-ar fi acoperit de invidie că el e urât și rece, iar soarele frumos și cald.

Deodată, tresar. Îmi fug gândurile la glasul unei puști. Văd o pasăre care se prăbușește într-un tufiș țepos. Geamătul ei îndurerat îmi dă fiori reci. Mă simt înlemnit. Aud un lătrat. Îl recunosc! E Haiduc! Apare în salturi zglobii. Adulmecă prin iarba veștedă. Nenea Vasile îl urmărește. Pe neașteptate iese cu vânatul în gură.

Cu trupul însângerat fazanul se zbate în gura dulăului. Nenea Vasile, vânătorul, râde pe sub mustață fericit. Cred că vedea deja friptura rumenită de fazan, în marea-i farfurie. Cu ochii luminați de bucurie, îmi zice:

- Georgică, pune de-o mămăligă!

- O s-o rog pe mama....! răspund eu cu un glas stins de mâhnire, pentru moartea frumoasei păsări.

Apoi, pe urma lui Haiduc, pășesc sleit de puteri, gânditor, șoptind :

„Toamna mea cea bună și bogată,

Azi ai fost mai rea ca niciodată!”

*Cristina- Elena Mia, 9 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
înv. Florica Manole*

O vizită în natură

Vizita mea în mijlocul naturii, m-a făcut să-mi dau seama că totul parcă e desprins dintr-un basm. Codrii de brazi parcă sunt cete de feți-frumoși cu brațele puternice, ce țin în palme păsări cântătoare.

Munții sunt luptători neînfricați ce stau nemișcați la hotarele țării. Râurile serpuiesc ca niște sirene ce dansează printre stânci. Lanurile de grâu sunt mări aurii, unde gingașii maci se leagănă în bătaia vântului.

Natura, în fiecare anotimp, își schimbă veșmântul de sărbătoare. Primăvara își pune în păr flori de cais, iar vara, cercei de cireșe își găsesc locul. Toamna, frunze arămii se desprind una câte una din șiragul de mărgele. Iarna, coroana de țurțuri îmblânzește chipul naturii.

Așa este natura: ca o Zână bună cu trăsături frumoase în toate anotimpurile.

Angel Radu-Mierlăcioiu, 9 ani
Școala “Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Petria Dolia

Andra Vasilache, 13 ani
Șc. “Duiliu Zamfirescu” Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț

Culorile toamnei

Este toamnă. Soarele mângâie pământul amorțit. Frunzele aurii, arâmii, ruginii cad din copacii uscați. Pe pământ, frunzele strălucesc ca niște monezi de aur. Picăturile de argint stropesc pământul.

Un vânt potolit aduce miresme de toamnă. Din nori, apăru o zână. Era chiar Zâna Toamnă. Avea părul roșu ca focul, pe cap avea o coroană bătută în pietre scumpe în formă de fructe. Purta o rochie țesută cu fir de aur și cu frunze multicolore.

Deodată, frunzele se învârtteau în jurul ei. Era ca într-un basm. Cum frunzele foșneau și vântul bătea, ziceai că este ca o baladă de toamnă. Atunci Zâna Toamnă dispăru în culori bogate.

Denisa Bezea, 10 ani

Șc. "D. Zamfirescu", Focșani

prof. Gina Pricope

prof. Nuța Anghel

Alice Strățulă, 11 ani

Șc. "D. Zamfirescu", Focșani

Prof. Gheorghe Zaiț

Draga și trista "Doamna Toamnă"

E toamna iar. Privesc pe geam afară și un mândru soare nu prea prietenos îmi zâmbește trist.

Prietenul meu, copacul din fața casei, pare puțin speriat de ce i s-a întâmplat: toate frunzele i s-au îngălbenit și au început să-i cadă pe jos. În bătaia firavă a vântului pare că-și tot învârt crengile în stânga și-n dreapta și încearcă să-și adune din frunze. Două păsărele, care toată vara m-au trezit dis-de-dimineață cu ciripitul lor, se agită foarte tare, discutând despre drumul lung pe care îl au de parcurs. Se pregătesc de drum făcându-și bagajele, pregătite să plece în țările calde. De ce oare se grăbesc atât de tare? Poate pentru că n-or să mai găsească hrană sau o să le fie frig?

Totul este îngălbenit și frumos! Cu siguranță toamna este un anotimp minunat!

Alexandra Arvinte, 9 ani

Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani

Prof. Anca Adriana Ilie

STROP DE VIS**Aș vrea să fiu mereu copil**

Aș vrea să fiu mereu copil,
Și zmeul să îl trag de sfori,
Să sar cât vreau peste băltoace,
Cunună să îmi fac din flori.

Aș vrea să fiu mereu copil
Să prind o gărgăriță-n zbor
Și să o urc pe degetele,
S-ascult cum cântă într-un cor.

Aș vrea să fiu mereu copil,
Și să mă sui de vreau în dud
Când stau vacanțele la țară
Și-n gărlă-atunci să mă cufund.

Mihai Stoian, 9 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Copilăria

Dulcea mea copilărie
Atunci când fugeam prin vie
După fluturi și bondari
Ca să fac un insectar.

Cât era ziua de mare
Culegeam flori din ponoare
Le strângeam în buchețele
Le dădeam măicuței mele.

Așa timpul a trecut
Iar eu mult am mai crescut.
Nu mai sunt o copiliță,
Sunt o mare școlăriță.

Merg la teatru, merg la curs
Doar nu am nimic de-ascuns
Mai citesc câte o carte
Uite-așa merg mai departe.

Larisa Lăcanu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Povestea copilăriei

Povestea copilăriei mele,
Plină e de bucurii
Zumzete de albinuțe,
Mii de jocuri de copii.

Basme dragi cu Feți-Frumoși
Și Ilene Cosânzene
Pitici ageri și burtoși
Toți dansează bucuroși.

Tril de păsări călătoare,
Fluturi galbeni, aurii
Dansuri, jocuri, voie-bună
Saltă-n inimi de copii.

Angel Radu-Mierlăcioiu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Rătăcitorul

Printre ramuri și crenguțe
Stă pitit un mic arici
Având casa foarte-aproape
De căsuța de furnici.

- Ce faci tu pe-aici arici?
Pe alea de furnici?
-Eu mă chinui și privesc
Drumul să mi-l gălesc
În căsuța mea cea mică
Să mă adăpostesc.

Denis Paraschivoiu, 9 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu" Focșani
Prof. Anca Adriana Ilie

Bucuriile iernii

Vine iarna cea geroasă
Ne-adună pe toți în casă
Și privim de la ferești
Valsul fulgilor cerești.

Totu-i alb în curtea noastră
Doar Grivei mai dă din coadă.
Iar copiii toți se joacă
Făcând tumbe prin zăpadă.

Cosmin Fierea, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna ca-n povești

Iarna a sosit în sat
Așternând pe la ferești
Flori de gheață stau la sfat
Pe la case ca-n povești.

Printre crengi pierdute-n ceață
Luna-ncet la geam apare
Aruncând cu flori de gheață
Boabe de mărgăritare.

Numai glasuri de copii
Se aud în depărtare
Ei se bucură din plin
De neaua de mărgăritare.

Mihail Munteanu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarnă, bine ai venit!

Ai sosit, frumoasă iarnă!
Ai sosit împodobită
Cu mici țurțuri de zăpadă
Și cu flori de gheață albă!

Ai sosit la casa mea,
Mi-ai albit curtea, grădina,

Geamul mi s-a aburit
Sub divina ta lumină.

Sânii multe trec pe stradă
Într-un zgomot asurzit.
Copiii cu bucurie
Strigă, țipă neconținut.

Denis Dîrdală, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna

Iarna a sosit cu clinchet de clopoței,
Cu veselie pentru cei mari și mititei.
La săniuș ne ducem bucuroși
Copacii arată ca pletele unor moși.

Cu bulgări ne batem prin zăpadă,
Toată lumea vrea ca să ne vadă.
Omul de zăpadă ne salută respectuos
Și deapănă întâmplări cu un eschimos.

Moș Crăciun va sosi în Ajun,
Lângă pomul de Crăciun.
El va pune jucării,
Pentru cei mai cuminiți copii.

Sara Necula, 11 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna mult dorită

Norii-au început să cearnă.
Iată vine dulcea iarnă!
Fulgi pufoși; strat de zăpadă
Ne-a umplut iar mica stradă.

Ne-aduci bucurii.

Alexandra Munteanu, 9 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna geroasă

Pomii plini de fulgi de nea
Așa este strada mea.
Este iarna mult dorită
De copii cea mai iubită.

Păsările au plecat,
Copacii s-au scuturat,
Totu-i trist, lipsit de viață,
A venit vremea geroasă!

Moș Crăciun cel din poveste
Vine și ne dă de veste
Crăciunul drag iar sosește
Cu cadouri și-o poveste.

Doamna iarnă a adus,
Zăpada ce s-a depus,
Peste dealuri, văi și munți
Dând de furcă la adulți.

Andrei Stoian, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna a sosit

Iarna cea geroasă,
A sosit acum,
Bulgări de zăpadă
Își fac loc pe drum.

Zăpada și-o zi frumoasă,
Este bucuria noastră.
Ne scoate pe toți din case,
Să ne dăm pe sânioare.

Moș Crăciun, Moș Crăciun
Te-am zărit astăzi pe drum
Aveai multe jucării,
Pentru cei mai mulți copii.

Daniela Vasile, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarnă mult frumoasă,
La noi să mai vii
Căci tu-ntotdeauna

Visul

Este o zi de iarnă. Fulgii de nea dansează în aer. Copiii se joacă cu bulgări și fac oameni de zăpadă. Părinții se uită la ei cu drag.

Eu și bunicul meu stăm lângă sobă. El îmi citește o poveste despre Moș Crăciun. Ascult cu multă atenție. Am adormit visând la povestea citită de bunicul meu.

Din cerul gri, mii de stele argintii coboară, atingându-mi obrazii, pleoapele, nasul. Mă gândilă fiecare fulg de nea și-mi place! Sunt într-o lume de basm, unde parcă totul este pudrat cu zahăr. Copacii își leagănă crengile îmbrăcate-n țurțuri, iar la geamurile caselor se văd ici-colo nasuri turtite și ochi mirați. Câte-o vrăbiuță zgribulită își ascunde ciocul în penele altei surori. Mantia neagră a nopții se lasă ușor peste orașul amorțit. Luminile caselor parcă sunt stelele universului. La fiecare casă se aprind zeci de becuțe colorate. Abia se mai aude câte un câine lătrând, fiind deranjat de fuga vreunei pisici.

Liniștera serii este întreruptă de clinchetul zurgălăilor de la sania lui Moș Crăciun. Mă îndrept în grabă către fereastra camerei mele. Privesc pe geam și-l zăresc pe Moș Crăciun. Ochii mi se umezesc de bucurie. Este el, cel mai așteptat bătrânel. Sania lui imensă e trasă de șase reni cu stea în frunte. Mersul apăsător lasă urme pe omătul abia cernut de Zâna Iarnă. S-a oprit la usa mea. Inima îmi bate din ce în ce mai tare. Se aud pași în sufragerie. Mă îndrept grăbit să-i urez "Bun venit!" Se odihnea pe fotoliu, lângă brăduțul meu frumos împodobit. L-am sevit cu un pahar de lapte cald și i-am recitat câteva poezii.

Cadourile pentru mine și familia mea au fost superbe ca și visul din care m-am trezit la auzul ceasului deșteptător. Era dimineață!

- Ajunul Crăciunului! Ajunul Crăciunului! Sigur, la noapte visul se va transforma în realitate.

Mihail Munteanu, 10 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Sebastian Ioan Pasca, 12 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zait

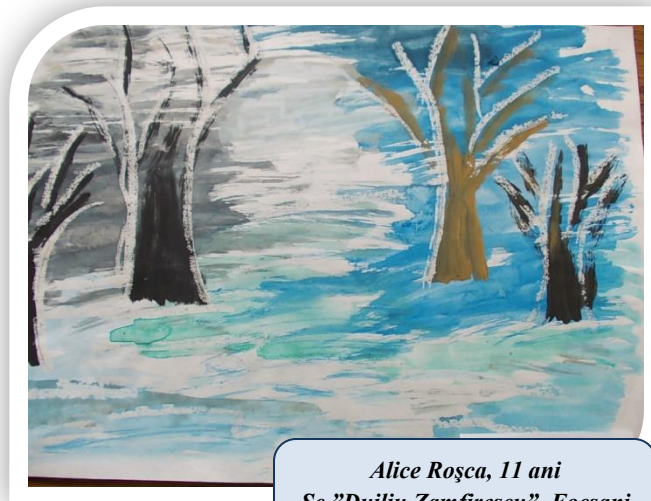
Seara de Ajun

Crăiasa Iarnă a pus stăpânire peste satul liniștit al bunicilor mei. Ea a sosit cu o rochie cusută cu ace de gheață și-mpodobită cu stelute argintii. A îmbrăcat casele și pomii cu cojoace grele de zăpadă. A pictat flori de gheață pe geamuri, iar zăpada pare pe drum ca un ocean de ninsoare.

Măine va fi Crăciunul. Toți ai casei ne pregătim pentru această sfântă sărbătoare. Bunicul taie lemne și le cară în casă, bunica nu mai prididește cu pregătirea bucatelor pentru masa de Crăciun, iar eu aștept cu nerăbdare să merg la colindat cu prietenii mei pe la rude și vecini. Am repetat colindele toată ziua, iar acum cu obrajii îmbujorați înfruntăm zăpada și gerul pentru a aduce bucurie în casele cunoscuților.

Andrei Crivăț, 12 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț

Alice Roșca, 11 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț

În ciuda faptului că am înghețat și suntem uzi la picioare, nu dorim să ne întoarcem acasă. Suntem primiți cu bucurie și răsplătiți cu bani, fructe și covrigi. Din poarta casei bunica ne urmărește cu privirea ei blândă, fiind fericită când vede bucuria pe fețele noastre. Dar seara de Ajun nu s-a încheiat aici. Mă așteaptă o mare bucurie – sosirea lui Moș Crăciun. Cât de fericit am fost când l-am văzut cu sacul plin de daruri! Parcă trăiam un vis. Am întrebato chiar și pe bunica:

- Sunt treaz sau visez?
- Nu visezi! E adevărat, dragul meu!

După plecarea moșului, m-am bucurat de cadourile primite și-am adormit adânc, fiind foarte oboist. M-am visat în sania moșului.

Ce frumos a fost!

Mihail Munteanu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Iarna

Zâna Iarnă îmbrăcată în rochie de dantelă albă și cu papucei de gheață se plimbă agale printre casele satului amorțit. Pașii ei rari lasă urme adânci pe covorul mare și pufos.

Crivățul îi mișcă pletele răspândind mireasma brazilor bătrâni. Pe cerul plumburiu norii gri nu au astâmpăr. Dealurile ca niște uriași dorm sub zăpadă, iar fluturași de argint coboară pe aripile nevăzute ale vântului.

Este Ajunul Crăciunului. Ultimele globulețe le așez în brăduțul fermecat din camera mea. Miros de cozonaci și prăjituri pufoase îmi trece pe sub năsuc. Abia aștept să gust din ele, mai bine-zis să mănânc pe săturate.

Afară se aud zurgălăii săniilor trase de cai înaripați. Glasuri de colindători răsună la fiecare casă. Abia aștept să-mi bată-n ușă. Ca-n fiecare an, bunica îi va servi cu prăjiturile, nuci și mere.

Îmi place așa de mult atmosfera sărbătorilor de iarnă, încât mi-aș dori să nu se mai termine.

Angel Radu-Mierlăcioiu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

Florența Ghețu, 12 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț

Tradiții de Crăciun

În județul Vrancea, obiceiurile legate de sărbătoarea Crăciunului sunt asemănătoare și cu alte zone ale țării. Înainte de Crăciun, copiii se îmbracă frumos și merg la colindat. Acest lucru se întâmplă până la lăsarea serii, pentru că, mai târziu, vom întâlni pe ulițele satelor adulții care merg cu *Capra* sau cu *Ursul*.

În Ajun gospodarii strâng de prin sat lucrurile pe care le-au împrumutat. În alte regiuni nu se dă nimic cu împrumut, deoarece există superstiția că alungă norocul din casă. Din seara de Ajun și până după sărbători, fiecare om trebuie să se înțeleagă cu cei din jur. Cine caută ceartă, va avea ghinion tot anul.

Înainte de Crăciun, femeile cu mâinile pline de aluat merg în grădină și ating pomii cu mâinile, spunând că așa să fie – încărcăți de rod.

În dimineața de Crăciun se merge cu *Bună-dimineața*. De obicei merg copiii mici.

De la Crăciun și până la Bobotează, copiii umblă cu *Steaua*, numindu-se colindători stelari. Acest obicei vrea să ne amintească de "Steaua care a vestit nașterea pruncului sfânt și i-a călăuzit pe cei trei magi".

Frumoasele tradiții românești nu trebuie să se piardă!

Mihail Munteanu, 10 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Petria Dolia

COLINDE , COLINDE...

Nașterea lui Iisus**Hristos**

Domn, Domn să-nălțăm!

Am plecat să colindăm,

Nașterea Domnului s-o
anunțăm.

Fecioara Maria iată,

Într-o iesle chiar uitată

L-a adus pe Mesia!

Îngerii încet cântau

Fulgii de nea ușor cădeau

Căprioare au venit

De vânătoare au fugit.

Stelele pe cer străluceau

Iar magii veneau și cântau.

Vânătorii călătoreau

Fiului voiau să-i dea

Veștmânt frumos ca de nea.

Și-au umblat prin lume

Să-anunțe nașterea

Pruncului Iisus Hristos.

De-atunci l-am cântat și
slăvit

Cu bucurie-n suflet

Pe cel Preamărit și smerit.

de Iustina Pătrunjel, 12 ani

Șc. „Duiliu Zamfirescu”

Prof. Pompilia Bărbosu

Vise de Crăciun

Afară ninge-ncetișor,

Privesc pe geam

la fulgii care zbor ușor

și se topesc îndată.

E anotimpul viselor

Și cad și eu pe vise.

Visez la tine, Moș Crăciun,

Și sper să vii la mine!

Aș vrea pentru mămica mea

O rochie frumoasă,

Dar nu-l uita nici pe tătic,

Adu-i o ciocolată.

Acum e rândul meu să spun:

Eu vreau o bicicletă

Și dacă mă gândesc puțin,

Aș vrea și o tabletă.

de Raluca Grigore, 12 ani

Șc. „Duiliu Zamfirescu”

Prof. Pompilia Bărbosu

Noaptea de Crăciun

E noaptea sfântă de Crăciun

La ușă cine bate?

Deschideți ușa, măi creștini!

Primiți colinda noastră!

Noi am venit să vă urăm

Mulți ani cu sănătate!

Belșug în casă să aveți

Și multă bunătate!

de Raluca Grigore, 12 ani

Șc. „Duiliu Zamfirescu”

Prof. Pompilia Bărbosu

Dorința

De ce ești trist, copile drag?

E seara de Ajun,

Fii vesel, nu fi supărat,

E noaptea lui Crăciun!

Apropie-te de brăduț,

Iar eu în gândul tău pătrund,

Aflând a ta dorință.

de Raluca Grigore, 12 ani

Șc. „Duiliu Zamfirescu”

Prof. Pompilia Bărbosu

Colind

Ce pe lume a venit,
În veci să fie preaiubit.

Steaua pe cer strălucește
Și Fecioara se mândrește
Că pe lume a venit
Al ei fiu cel preaiubit.

Neaua ninge-ncetișor,
Cerul s-a deschis ușor,
Magii au venit
La Iisus cel mic

Lângă iesle se așezară
Inimioara i-o ascultară,
Apoi se-nchinară
Și se bucurară.

Ziua când veni
Ei se-adăposteau
De mânia celor
Care nu-L iubeau.

Totdeauna să-l slăvim
Pe Iisus, Copilul sfânt,

de Raluca Grigore, 12 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”
Prof. Pompilia Bărbosu

Moș Crăciun

Moș Crăciun din depărtare,
-Ai primit a mea scrisoare?
De crezi că-ți cer prea mult,
Adu-mi tu cât crezi de mult.

Mi-aș fi dorit un telefon,
Cel mai performant Iphon.
De bomboane sunt sătul,
De jucării nici nu mai spun!

Cu noua tehnologie,
Am uitat de copilărie!

de Andrei Lazăr, 12 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”
Prof. Pompilia Bărbosu

Colind

Am pornit la colindat
Suflet drag, suflet curat,

Prin vifornița de-afară,
Am pornit colinda iară,
Fiul din Ierusalim,
Pe Mesia să-L vestim,
Pe copii să-nveselim,
Pe copii și pe sărmani
Și pe toți oamenii dragi.
Suflete nobil și drag,
Ia-l pe copilul sărac,
Primește-l în sfânta casă,
Așează-l cu drag la masă.
Măcar în această noapte
Să mănânce mere copate.
Pe bătrâni de-au înghețat,
Să-i iei în al tău palat,
Să îi învelești iar
Măcar o dată-n an.

Dumnezeu, stăpân milos,
Harul să și-l coboare
Pentru al tău gest dragăstos.

de Larisa Roșca, 12 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”
Prof. Pompilia Bărbosu

Crăciunul

Colinde, colinde, Vine Crăciunul!
Copiii veneau și le cântau
Oamenilor care se veseleau,
Iar aceștia le dădeau tot ce-aveau.
Însă Moș Crăciun i-aproape
Și-are-n sac de toate,
Felurite jucării pentru cei mai cuminți copii.
Ei așteptau cu mare drag, punând steaua mare-n
brad.
Bradul de pe masa aurie cu stelute-o mie,
Iar afară miliarde de stelute alene cădeau,
Albe, mici și-argintii, jucându-se cu mulți copii.
Fulgii se-nveseleau, iar în casă când intrai,
Cozonacii miroseai, cu jucării te jucai
Până-n ceasul ce-adormeau.

*de Marinela Roibu, 12 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”
Prof. Pompilia Bărbosu*

În Ajun de Crăciun

De departe vine-n zare,
Bunul meu prieten, care
E cam supărat, sau mi se pare,
Fiindcă el n-are nici măcar o alinare?

E singur și necăjit, fiindcă Moșul n-a venit,
Părinții s-au despărțit, iar bunica a murit.
E copil ca orișicare, dar cu-atâta supărare,
Nici Moșul de-ar mai veni, nu l-ar mai putea
înveseli!
Sunt mulți copii în lumea asta,
Care suferă de asta,
Nu că Moș Crăciun nu mai vine,
Ci fiindcă părinții lor nu-s bine!!!

*de Andrei Lazăr, 12 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”
Prof. Pompilia Bărbosu*

DEUTSCH IST SPASS...**Freundschaft**

Einen Freund zu finden, heisst: sich selber zu finden

Freunde kommen und gehen ihren Weg,

ich selber bleibe immer ich.

Nur wenn ich mit mir selber zu einer
Freundschaft bereit bin,

finde ich Freunde, die zu mir stehen, die
mich verstehen,

weil ich mich selber verstehe.

Darum möchte ich von heute an, mein bester
Freund sein.

Tudorel Țibrea, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

Prietenie

Un prieten să găsești înseamnă: pe sine însuși să găsești.

Prietenii vin și pleacă pe-a lor cale,

Eu însumi rămân mereu eu.

Numai când eu cu mine însumi sunt pregătit de o prietenie,

Eu găsesc un prieten, ce să fie de părere cu mine, care mă înțelege,

Deoarece m-am înțeles pe mine însumi.

Prin urmare, aș dori ca începând de azi să fii cel mai bun prieten al meu.

Tudorel Țibrea, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

Jugend, sublim Traum

Jugend, Blume von Sehnsucht
Geheim und saft wie eine Schauer
Von Glück Schöpfer

Du bist eine Polarstern,
Ein Zug welcher passiert
Rasch durch Bahnhof

O, du, unsterblich Seele,
Heilig Symbol,
Eine Lied von Sehnsucht.

Sichtbar anwesend,
Kommt unaufmerksam
Ist etwas Gattung...
Eine Freund!

Jugend, sublim Traum!

Radu Bosoiu, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

Tinerete, vis sublim

Tinerete, floare de dor
Tainică și blândă ca un fior
De fericire făuritor

Ești o stea polară
Un tren care trece
Rapid prin gară

O, tu, suflet nemuritor
Sfânt simbol
O tu cântec de dor.

Aparent prezent,
Intră neatent
E ceva gen...
Un prieten!

Tinerete, vis sublim!

Radu Bosoiu, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

Den wahren Freund erkennt man in der Not!

In die Gedicht "Das Grille und die Ameise" zeigt es, durch die Tiere, völlig unterschiedliche Charaktere: das Grille welche den Mann stellt den ganzen Sommer feiert um zu geben Erfolg bei der Arbeit, und die Ameise repräsentiert die Personen welche die ganze Zeit etwas zu tun gaben.

Das Grille appelliert um die Ameise weil hofft dass um sie er Verständnis findet, aber sie nicht ihm gibt was er mag, ihm zu sagen dass wenn sie für Winter versammelt, er spielte Gittare. Das Grille erklärt dass er hat für alle der Gittare gespielt, was symbolisiert dass er nicht egoistisch ist, etwas tun das alles helfen. Die Ameise sammelt lediglich für ihr, egoistisch sein, sie noch anderen geben.

Die Zeit ist nicht immer eine Garantie von die Freundschaft, sogar es verbringt in einer angenehmen Art mit jemandem ist.

Ștefania Frunză, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

Prietenul adevărat la nevoie se cunoaște!

În poezia „Greierele și furnica” se prezintă, prin animale, caractere total diferite ale oamenilor: greierele care înfățișează omul ce petrece toată vara pentru a le da spor la treabă celor care muncesc și furnica ce reprezintă persoanele care au tot timpul ceva de făcut.

Greierele apelează la furnică pentru că speră că la ea găsește înțelegere, dar ea nu îi oferă ce dorește, spunându-i că atunci când ea aduna pentru iarnă, el cânta la chitară. Greierele mărturisește că a cântat pentru toți la chitară, ceea ce simbolizează că el nu este egoist, făcând ceva ce ajută tuturor. Furnica strânge numai pentru ea. Fiind egoistă, nici nu dă la alții.

Timpul petrecut chiar în mod plăcut împreună cu cineva, nu este întotdeauna o garanție a prieteniei.

Ștefania Frunză, 14 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Ioana Grăjdeanu

INTEGRAREA ÎN GRUP

Prietenia dincolo de toate

Motto: „A avea un prieten este mai vital decât a avea un înger.”

(Nichita Stănescu)

Prietenia este un cuvânt și un sentiment complex. Sunt multe concepte despre asta. Tu accepți un prieten cu defectele și calitățile pe care le are și este normal să îți ofere reciprocă.

Un prieten adevărat nu se arată doar la bine, ci te susține, mai ales la greu. Prietenia se câștigă greu, dar se poate pierde repede. Ea este fragilă și totuși puternică.

Cine poate spune cu adevărat ce înseamnă prietenia? Este o comoară prețioasă pe care mulți dintre noi am uitat-o.

O astfel de întâmplare am trăit eu împreună cu colegii când ora de română s-a transformat într-un joc ce ne-a învățat multe și în care regula de bază era să nu dăm voie așa-zisului „inamic” să intre într-un cerc format de noi.

Pentru că ne doream să câștigăm, am neglijat faptul că „vrăjmașii” erau de fapt colegii și prietenii noștri, opunându-ne pe cât cu putință integrării lor în grup.

Nimeni nu a câștigat lupta, deoarece sensul jocului era altul: să vedem noi înșine dacă prețuim un prieten sau dacă, pentru câștig, ne facem că uităm.

Am învățat că prietenia nu are reguli și că trebuie prețuită și protejată mai mult ca orice.

Diana Nichitoiu, 14 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Integration in group

Friendship beyond all

Motto: "To have a friend is more vital than having an angel. "

(Nichita Stănescu)

Friendship is a word and a complex feeling . There are many concepts about it. You accept a friend with flaws and qualities he has and it is normal to give you each other.

A true friend don't show just when in a good time, he supports you, especially at hard. Friendship is hard to win, but can be lost quickly. It is fragile and powerful .

Who can really say what friendship means ? It is a precious treasure that many of us have forgot it.

One such happening I 've lived with my classmates, when Romanian language class has turned into a game that taught us a lot. The basic rule was do not allow so-called "enemy" to enter into a circle of us.

Because we wanted to win, we have neglected the fact that "enemies" were actually our classmates and friends, opposing as possible to their integration into the group.

Nobody won the fight, because the game had another purpose: to see if we value a friend or, for gain, we forget it. I learned that friendship has no rules and that she must be protected and prized more than anything.

*Diana Nichitoiu, 14 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu*

LUMI FANTASTICE**Povestire „Ocolul Pământului în 80 de zile”**

Ocolul Pământului este povestea a doi oameni: Phileas Fogg și servitorul lui John Passepartout.

Phileas se ducea la Reform Club. Acolo se mânca și se făceau pariuri. La un moment dat, el și prietenii săi, au auzit o știre care zicea că s-a deschis o nouă cale ferată.

S-a gândit că poate face el așa ceva și a pus pariu pe 20 000 lire sterline. Trebuia să plece pe 2 octombrie 1872 și trebuia să ajungă pe 21 decembrie 1872. Acest pariu este auzit prin toată Marea Britanie și pe tot globul.

A doua zi, cei doi au plecat cu trenul la 8:45. Cei doi ajung în Paris și se urcă la bordul vaporului Mongolia, care i-a dus în Bombay, pe coasta de vest a Indiei. Vasul Mongolia trebuia să ajungă în Suez pe 9 octombrie. Acolo, detectivul Fix aștepta pe țarm, uitându-se după oameni pe care i-ar fi putut bănuși că aveau legătură cu un jaf de la bancă.

Vasul Mongolia ajunsese exact la timp. La bord, Fogg îl trimisese pe servitorul său să ștampileze pașaportul, deoarece avea nevoie de dovezi că a trecut într-adevăr prin Suez. Pe drumul lui, Passepartout s-a oprit lângă Fix, pentru a îl întreba unde se poate ștampila pașaportul lui Fogg. Detectivul văzu că poza din pașaport nu se aseamănă cu Passepartout. Valetul a spus că o să vorbească cu stăpânul său să vină personal la capitan. El se duse imediat la căpitan să îi spună că va veni personal Fogg să ștampileze pașaportul. Fix îi spuse să nu semneze, dar căpitanul s-a revoltat și i-a spus că dacă are actele în regulă o să îi semneze. În acel moment intrase Phileas Fogg pe ușă.

Detectivul trimise de urgență o telegramă către Scotland Yard în care scria:

Suez către Scotland Yard

GĂSIT HOȚ BANCA PHILEAS FOGG.

TRIMITE MANDAT DE ARESTARE LA BOMBAY!!

Detectiv Fix.

Între timp, în Suez, Fix era pe urmele lui Fogg. Își cumpără un billet la bordul vasului Mongolia. Dorea să afle tot ce se putea despre acest om. Se apropie de Passepartout care stătea în fața consultantului și îl întreabă ce părere are despre Suez. După aceea cei doi au continuat despre călătoria lor în 80 de zile. Detectivul Fix începea să își dea seama că Fogg era cel căutat {dar nu este adevărat} Fix îl întreabă pe valet dacă cumva Fogg e un om ciudat și

e foarte bogat. Passepartout îi răspunse că da, este nemaipomenit de bogat, că are bancnote nou-nouțe și chiar îi oferise căpitanului o sumă mai mare de bani, cu condiția să ajungă în India cât mai repede posibil.

Detectivul stătea cu ochii pe Phileas. El își pusese în minte să stea cu ochii pe Fogg toată călătoria. Fix rămăsese mirat, că, tot ce făcea stăpânul lui Passepartout pe drum era să mănânce de patru ori pe zi și să joace whist. Pe 20 octombrie, cu două zile înainte de sosirea programată, Mongolia intra în Bombay. Fogg îi acordă capitanului o recompensă generoasă pentru că i-a oferit cele două zile în plus. Phileas era convins că va avea nevoie de acele două zile la un moment dat.

Cei doi au ajuns în India. Fogg și Passepartout aveau de stat patru ore în Bombay. După aceea, plănuiseră să plece cu trenul spre Calcutta, în nord-estul Indiei. Fogg nu era interesat să viziteze India, de aceea se duse direct la consultant pentru a pune ștampila pe pașaport. Se întoarse grăbit la gară pentru a lua cina. Detectivul Fix se duse și el să verifice dacă i-a adus mandatul de arestare. Passepartout cumpără cămăși și șosete pentru stăpânul său. Pentru că vroia să exploreze locurile, cutreiera și văzu un minunat templu în apropiere. El nu știa că templele sunt locuri religioase sacre pentru indieni și că nu ai voie să intri cu pantofii înăuntru. Când intră, trei preoți furioși se aruncară asupra lui să-l bată cu pumnii. Passepartout se luptă curajos cu ei și reuși să fugă. Ajuns la gară, îi povesti lui Fogg cele întâmplate. Fix, care se ascundea prin apropiere trăgând cu urechea, auzi discuția. Detectivul era foarte supărat, fiindcă nu îi ajunse-e mandatul de arestare. Fix s-a gândit că dacă o să îl bage pe Passepartout la închisoare, Fogg o să fie nevoit să aștepte să fie eliberat valetul și poate până atunci primește mandatul de arestare.

Fogg și valetul s-au urcat în tren, iar Fix după ei.

La un moment dat, trenul se opri în mijlocul unei păduri. Conducătorul a dat ordin ca toată lumea să iasă din tren. Fogg îl întrebă pe conducător unde sunt, iar el îi răspunse că sunt în satul Kholby. Trenul s-a orit din cauză că de aici până mai departe, calea ferată nu era terminată până la Allahabad, care era la 80 km depărtare.

Fogg îi mulțumi lui Dumnezeu că mai are două zile de rezervă. El și-a amintit că erau pe 22 octombrie, și după aceea, a auzit că un vapor pleacă pe 25 octombrie, din Calcutta spre Hong Kong. În acel moment a văzut un om pe un elefant. S-a decis să îl cumpere cu orice preț. Proprietarul nu vroia să îl vândă, însă, într-un final, a căzut la învoială pentru 2000 lire. Fogg luă cu ei și un tânăr care să le arate drumul. Și, așa Fogg și Passepartout au plecat la drum călare pe spinarea elefantului.

Călătoriră așa timp de patru ore, trecând prin păduri de curmali și câmpii nisipoase. În noaptea aceea, se odihni într-o căsuță păraginită. La șase dimineața, după ce mâncară banana la micul-dejun, porniră cu toții din nou la drum. Ajunseră la marginea unei păduri dese și auziră muzică și voci. Ghidul opri elefantul pentru a putea auzi mai bine. Passepartout se gândi că trebuie să fie niște bandiți.

Ieșiră de pe drum în liniște și se ascunseră după copaci pentru a privi de la distanță. Era o înmormântare, de unde se auzea bătăi de tobe și glasuri tânguite. În mijlocul mulțimii, un grup de războinici duceau trupul fără suflare a unui Raja spre un rug imens. Acolo urma să fie ars. În spatele lor, doi preoți trăgeau o fată frumoasă către rug. Passepartout întrebă cine e fata, iar tânărul indian îi spuse că e Aouda, tânăra soție a lui Raja. Passepartout întrebă iarăși ce vor să îi facă lui Aouda. Indianul i-a zis că va fi arsă de vie alături de trupul soțului ei mort. Ghidul mai spuse că atunci când moare un bărbat, soția lui trebuie să moară și ea, pentru a merge în rai împreună. Cei trei barbați: Fogg, Passepartout și ghidul, făcură un plan, pentru a o salva de la moarte pe frumoasa fată. Ei au decis să îi urmărească pe preoți.

La căderea nopții, mulțimea ajunse la un mic templu. Oamenii adunară lemne de foc, apoi ridicară rugul. Când totul fu gata, puseră deasupra trupul lui Raja. Apoi, la lăsarea serii, paznicii duseră tânăra soție în templu și o încuiară înăuntru. Totul părea lipsit de orice speranță, până ce lui Passepartout îi veni o idee. El o ajută pe fată să scape.

Aouda le povesti câte ceva despre ea. Cei doi, au mai avut aventuri urâte, dar și frumoase, și până la urmă pariul a fost câștigat de Fogg.

El a ajuns cu o zi înainte de termen.

El s-a căsătorit cu Aouda.

*Povestit de,
Ovidiu Ciobanu, 12 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Lazăr Fănuță*

« LUMEA SUB CUPOLA LUI EMINESCU »

Acest număr de revistă cuprinde lucrări participante la acest concurs.

Sara pe deal

Sara pe deal buciumul sună cu jale,

Turmele-l urc, stelele scapără-n cale,

Apele plâng, clar izvorând în fântâne;

Sub un salcâm, dragă, m-aștepti tu pe mine.

O lună plină, aspră și înfricoșătoare stă pe cer. Nimic nu poate tulbura liniștea de mormânt a nopții, poate doar chipul tău răscolindu-mi inima. Crendile încalcite cuprind imaginea ta radiantă. În norii înspăimântători ai cerului, o ploaie de lumină, o sclipire apocaliptică, învăluie noaptea într-o aură veșnică, luminoasă și în același timp blândă ca amintirea ta.

Creaturile nopții acoperă sentimentul de frică cu cel de groază, dar tu ești lângă mine și nimic nu poate schimba asta. Cerul apare fără slujitoarele sale, stelele, dar tu ești lângă mine și nimic nu poate schimba asta.

O noapte aproape nesfârșită este, dar cu tine va fi eternul dulce al morții mele.

Sorin Leonte, 12 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Poezie pentru Eminescu

Eminescu-i ca un soare,
Este luceafărul cel blând,
Ce în poeme răsare
Și codrul vede plângând.

Cu versurile ce le-a creat,
Lumea a impresionat,
Pentru noi a fost și e
Poetul fără pereche.

Din lume tânăr a plecat,
În urmă comori a lăsat,
Din cer acum el ne privește,
Printre file de poveste.

Roxana Găman, 12 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Dragoste sau nu...

Peste codri verzi, la marginea serii,
Peste munți înalți...la marginea mării,
În murmurul unei doine profunde,
Să apari sub vegherea reginei moarte
A nopții.

Să ne iubim sub o salcie tânără
Și ramii ei să ne fie cunună,
Să te privesc, să mă privești,

Să ne privim îndelung de o oră,
Și tainic să-mi șoptești,
Că mă iubești.

Apoi să plecăm,
Să uităm de răutățile lumii,
Pe o luntre mică, să ne îmbătăm,
Cu parfumul nuferilor
Aurii.

Singuri să murim,
Dar împreună,
Într-o luntre mică,
Luminați în clar
De lună.
Sau nu...

Poate că nu ne vom întâlni,
Poate că luna mai mult...va umbri,
Poate că salcia nu ne va păzi,
Poate că dragostea... nu va trăi.

Cătălin Găman, 14 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Poetul nemuritor

Cu luna, tei și cer
Să îți înnozi lumina
Pe creștetu-mi stingher.

Ta o perlă între mărgele,
Ca luceafăru-ntre stele,
Ca un nor bogat în apă
Ce se lasă pe câmpie,
Eminescu ne-a lăsat
O întreagă bogăție
Înșirată pe hârtie.

Rareș Ispas, 12 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Calmul zilelor de vară,
Roua diminetilor
L-au condus pe Eminescu
La masa înțelepților.

Întoarce-te luceafăr bun
Din lumea nevăzută,
Adu cu tine poezia
Ce o credeam pierdută.

Andrei Hîrtopeanu, 12 ani
Școala "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Eminescu

Mihai Eminescu, un nume mare;
Știut și de cei după hotare,
Tu răsari sub tei vestit
Ca soarele la răsărit.

Ești Luceafăr al poeziei
Tu te-ai stins în floarea vârstel
Cu averea sufletului
Dar suprem al Tatălur...

Niciodată nu uita,
Că vei rămâne o stea;
Stea în văzduh argintiu,
Ce scipești pe cer pustiu,
Printre alte stele vii,
Dar nu la fel de arămii
Tu, Luceafăr al sclipirii,
Făcut cu lumina privirii.
Ai murit, dar nu uităm
Fericirea ta păstrăm
Ca avere națională
O bucurie globală ...

Mihai Eminescu

Bijutier de limbă,
Tei sfânt, mângâietor,
În sufletu-mi esti zeul
Pe veci nemuritor.

Andrei Apostoae, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Te chem. Acum mărite,

Sub teiul lui Eminescu

*I*nima mea

Sub teiul lui Eminescu se liniștește.
Armonia exultă mister.
Secretele sufletului devin
Secretele teiului.
Nimeni nu va putea afla.
Taina e bine păzită.
Unde este oare Eminescu?

Raluca Prescornițoiu, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Când ai început să scrii
O stea a răsărit
Ai atins cele mai înalte culmi
Și timpul s-a oprit.

M-ai făcut să scriu,
Să creez, să te ador,
Să te visez noaptea târziu,
Pe urmă să mor, de dorul tău.

Noemi Dragu, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Eminescu

*P*lâng în continuu...

Mă întreb...de ce?
Prin inimă fulgerul îmi străpunge
Sentimente veșnice.

În lumina rece a lunii
Te-ai stins, geniule,
Dar în noi vei rămâne mereu aprins
Ca luceafarul, între stele.

Mihai Eminescu

*L*a zi aniversară,

Tăcere-ar trebui să fie
Căci vorba ne e ora săracă
Și mintea ne e chiar străină.

Doar cornul ar trebui să sune
Iar teiul floarea să-și destrame
Lacul codrilor albastru
Sufletul să-i împresoare.

Karla Herea, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Eminescu

A trecut o veșnicie,
De când versul ți-a apus,
Și sfios ca un supus,
Îți citesc o poezie.

Despre codri, despre apă,
Despre dealuri, despre văi,
Tu le-ai scris pe toate, parcă,
Pentru sufletul din noi.

George Paise, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

O, Mihai

Lumea nu înțelege,
Chinul tău fără de lege.
Din izvor și din gârle,
Unde soarele pătrunde.

Tu scriai cu plăcere
O idee de a o cere.
Un cuvânt în plus,
Mereu de a fi spus.

Mihai, tu ești o stea,
Of, ce lume rea.
Luceafărul l-ai scris
Și tu te-ai stins.

Cristina Berta, 12 ani
Școala „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

Eminescu

Eminescu, floare dulce,
Te iubim oriun' te-ai duce.
Chiar din viață de-ai plecat,
Noi încă nu te-am uitat.

Codrul plânge-ncetișor,
Are un dor arzător.
El te vrea din nou acum,
Să îl duci pe un nou drum.

Și luceafărul de sus,
S-a stins de când tu te-ai dus.
Te așteaptă c-o scrisoare,
Atunci când noaptea apare.

Și, să știi, oriunde-ai fi,
Noi **mereu** te vom iubi.
Eminescu, floare dulce,
Te iubim oriun' te-ai duce.

Ionuț-Alexandru Neguț, 13 ani
Șc. „Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Anișoara Pițu

(lucrarea a participat la concursul
„**Lumea sub cupola lui Eminescu**”
și a câștigat premiul al III-lea)

PAGINA PROFESORILOR**Plantele medicinale și toxicitatea lor**

Din cele mai vechi timpuri omul a folosit plantele ca o sursă de hrană, dar și ca medicament pentru diferite boli. Omul modern folosește medicamente formate din substanțe chimice sintetice pentru tratarea diferitelor afecțiuni dar nu puțini sunt cei care încă se bazează pe tratamentele naturiste.

Se spune că primul medic pe care l-a cunoscut planeta noastră a fost animalul, care a știut să-și atenueze durerile consumând anumite organe de plante, iar omul a fost primul învățacel al dascălului patruped, de la care a preluat primele cunoștințe de fitoterapie, urmărind comportamentul acestuia. Inteligența și strădania de a cunoaște puterea lecuitoare a plantelor au constituit pârgăria care l-a propulsat pe om în ipostaza de stăpân al planetei.

În prezent se știe că proprietățile terapeutice ale plantelor sunt datorate unor substanțe conținute de acestea, substanțe ce sunt denumite principii active, însă uneori consumarea lor în exces duce la efecte nedorite, chiar toxice pentru organism.

Tratamentele tradiționale sunt extrem de utile, dar nu întotdeauna tot ce e natural este bun și sigur. Și plantele de leac pot fi dăunătoare, dacă se administrează în doză greșită, la fel ca medicamentele de sinteză. Practici, în aparentă lipsite de pericol, pot deveni periculoase. De exemplu o căpățână de usturoi ținută timp de 6 ore în pumnul unui copil poate să-i producă acestuia o arsură de gradul II. De asemenea, poate deveni periculoasă folosirea altor părți ale plantei decât cele cunoscute ca având efecte terapeutice. Chiar și unele părți din plantele ornamentale din casă sau curte pot conține toxine dăunătoare atât omului, cât mai ales animalelor de companie. Multe plante otrăvitoare sunt atât de comune, încât n-ai crede că pot ucide un patruped!

În general intoxicația se produce pe cale digestivă, dar unele plante (puține la număr, chiar și prin atingere pot genera intoxicații. Factorii care influențează gravitatea intoxicației sunt: *constituția individuală, vârsta și înclinația ereditară.*

Fenomenele de intoxicație se manifestă în general prin: arsuri în gât, greață, dureri abdominale puternice, amețeli, tulburări vizuale, stare de slăbiciune generală, vărsături și diaree, la care se adaugă simptome caracteristice fiecărei plante. Iată câteva dintre plantele medicinale ale căror componente prezintă toxicitate și care sunt simptomele caracteristice:

1. Arnica

Planta vindecă afecțiunile respiratorii (guturai, bronșită), urinare (cistite, nefrite) sau cardiovasculare (hipertensiune, angină pectorală). Cu toate acestea, arnica prezintă toxicitate în cazul în care este administrată peste dozele indicate, apărând greață, vărsături, amețeală, diaree, hemoragii, paralizie și asfixie.

2. Obligeana

Este o plantă excelentă pentru stimularea secreției gastrice, calmarea spasmelor intestinale și eliminarea gazelor intestinale. Obligeana este și un tonic nervos puternic, indicat în tratarea isteriei, demenței și epilepsiei. Studiile medicale au evidențiat însă în componența rizomilor plantei o substanță cancerigenă, lucru care atrage atenția tuturor medicilor specialiști care recomandau aceasta plantă.

3. Pelinul

Este o plantă folosită în gastritele cronice, gripă, afecțiuni biliare și multe altele. Cu toate acestea, puțină lume cunoaște faptul că în doze mari pelinul poate deveni toxic, lucru cauzat de un ulei volatil. Această substanță în exces provoacă excitarea anormală a sistemului nervos, manifestată prin tremurături și convulsii, urmate de comă și moarte.

4. Vâscul

Se utilizează cu succes mai ales în tratamentul hipertensiunii arteriale, din extractul de rămurele și frunze extragându-se cel mai bun vasodilatator coronarian. Varietățile de vâsc folosite în medicină sunt cele care parazitează mărul și părul. Planta este recomandată de medici și în ateroscleroză, afecțiuni cardiace și renale, tuse convulsivă, sughițuri persistente, astm, epilepsie, isterie și diabet. Varietățile de vâsc care cresc pe arțar, salcâm și frasin conțin substanțe care

au acțiune toxică asupra inimii și asupra sistemului respirator.

5. Tătăneasa

Conține un compus care are proprietatea de a induce tumori canceroase atunci când este supradozată. De asemenea, planta mai poate produce paralizie centrală sau leziuni hepatice severe în cazul în care este utilizată zilnic.

6. Rostopasca

Se folosește pentru calmarea durerilor hepatice, creșterea și eliminarea secreției biliare, refacerea secreției pancreasului. Alcaloizii din plantă sunt dilatatori coronarieni și au o puternică acțiune antivirală și antitumorală. Depășirea dozei de 1-2 lingurițe de infuzie la 3 ore poate provoca intoxicații manifestate prin arsuri în gât, grețuri și vărsături, diaree, dureri de cap, amețeli, delir, halucinații, asfixie și chiar moarte.

Profesor de biologie, Adriana Călin
Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu”, Focșani

Formă și culoare

Motto: “Avem frumusețea în noi”

Pablo Casals

Avem frumusețea în noi, dar știm să o vedem, să o descoperim?

Personalitatea micului școlar se poate schimba sau întregi, dacă îl călăuzim pas cu pas în tainele descoperirii frumuseților din jur.

Avem posibilitatea cunoașterii fiecărui copil în parte poate mai mult decât în cadrul altor ore, în orele de educație plastic și activități practice, deoarece aici se descătușează de stereotip, având libertatea de a crea mici lucrări individuale, în care pune pasiune, gândire, afecțiune, curaj, dezinvoltură.

*Florentina Pleșcan, 11 ani
Șc. “Duiliu Zamfirescu”, Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț*

Prin culoare și formă, elevul își dezvăluie involuntary personalitatea pe care noi o putem *citi* ca într-o carte. În desen, pe lângă imaginea grafică, elevul își exprimă logica existenței fiecărui personaj în spațiul plastic, dialogând cu lumea exterioară.

Desenul rămâne subordonat povestirii, iar linia care decupează personajele definește noțiunea copilului despre lume.

Unii învățători aplică o metodă simplă și foarte la îndemână de a cunoaște prin desen copiii care vin în clasa I. de aceea prima testare este sub forma cerinței: “Desenați ce vreți voi!” această mică lucrare ne dezvăluie

repede dacă avem de-a face cu un timid, un încrezut, sau pur și simplu un necooperant. Un procent mare dintre copii vor desena case, în central foii, cu elemente ca: ferestre aproape lipuite de acoperiș, hornul cu fum. Aceasta demonstrează neputința înțelegerii perspective liniare, care se explică prin faptul că elevii mici au vederea de jos în sus. Acest desen mai explică și legătura copilului cu lumea familială, de care nu se pot desprinde ușor.

Soarele este plasat în colțul de sus, dreapta, colorat în galben sau portocaliu. Obiectele din jur nu sunt laminate sau umbrate pentru că soarele nu produce lumină, el simbolizează căldura sufletească din inima lor sinceră și dorința de a fi protejați, iubiți.

Aceasta este o metodă simplă, dar nu tabu, ea ținând de talentul nativ, de educația din familie și grădiniță.

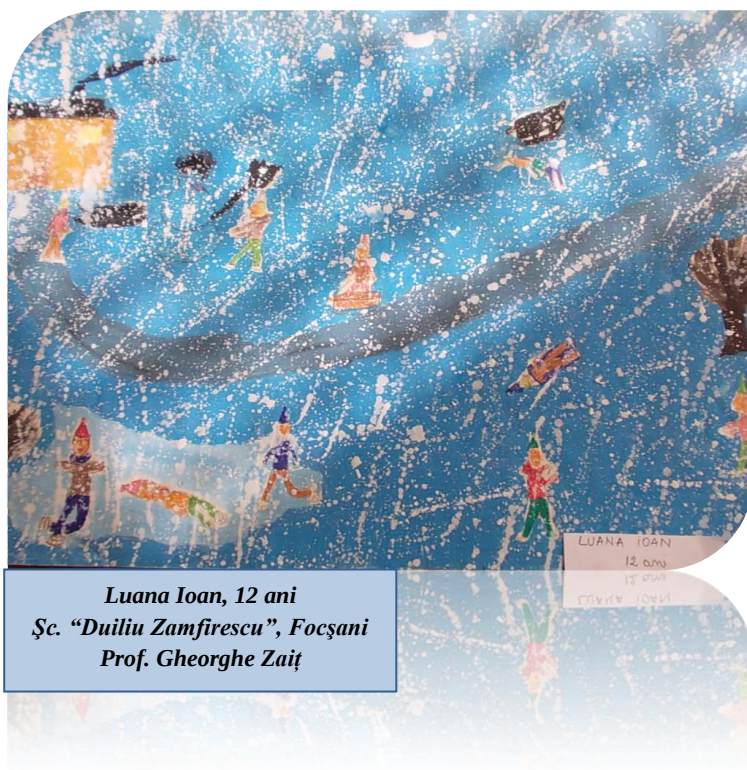
Elevii mici nu acordă atenție tehnicilor de lucru, desenele lor sunt caracterizate printr-o incompletă stăpânire a activității motorii. Ei se limitează la generalități: copii disproporționați, pomi cu coroane rotunde și tulpini dreptunghiulare, blocuri cu ferestre foarte multe, drumuri horizontale, nori albaștri sau negri. Desenele școlarilor mici degajă naivitate și sinceritate.

Alegerea culorilor și nuanțelor trebuie îndrumată pentru că de obicei au tendința să folosească mult roșu care le dă instinctive mai mare siguranță, veselie, atracție. Urmează oranjul pentru că degajă căldură, seninătate, atracție.

Copiii de vârstă școlară mică nu folosesc decât sporadic nonculorile sau griurile iar culorile reci sunt folosite numai la frunze, nori, apă – elemente care au aceste culori.

Este indicat să-i îndrumăm pe copii să obțină lucrări vesele, luminoase, plăcute ochiului, optimiste. Le recomandăm să-și cumpere acuarele de bună calitate, pensule de grosimi diferite, cu fire natural, blocuri de dimensiuni mici cu foi poroase pe una din fețe.

Activitățile desfășurate în orele de educație plastic sau cercuri ajută la formarea personalității copiilor și poate chiar la formarea și descoperirea de talente.

*Luana Ioan, 12 ani
Șc. "Duiliu Zamfirescu", Focșani
Prof. Gheorghe Zaiț*

Prof. învă. primar, Vasilica Moraru
Școala Gimnazială "Duiliu Zamfirescu", Focșani

Jocul – modalitate de învățare și educare

Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul.

În mod obișnuit o asemenea activitate este izvorâtă din nevoia de acțiune, de mișcare a copilului-o modalitate de a-și consuma energia- sau de a se distra, un mod plăcut, de a utiliza timpul liber, și nu numai.

Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și operațiuni care urmăresc obiective de pregătire intelectuală, tehnică, morală, fizică a copilului.

Încorporat în activitatea didactică, elementul de joc imprimă acestuia un caracter mai viu și mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție funcțională, de veselie și bucurie, de destindere, ceea ce previne apariția monotoniei și a plictiselii, a oboselii.

Jocul didactic este un tip specific de activitate prin care învățătorul consolidează, precizează și chiar verifică cunoștințele elevilor, le îmbogățește sfera lor de cunoștințe, pune în valoare și le antrenează capacitățile creatoare ale acestora.

Atunci când jocul este utilizat în procesul de învățământ, el dobândește funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului la lecție, sporind interesul de cunoaștere față de conținutul lecției.

O dată cu împlinirea vârstei de 6 ani, în viața copilului începe procesul de integrare în viața școlară, ca o necesitate obiectivă determinată de cerințele instruirii și dezvoltării sale multilaterale. De la această vârstă, o bună parte din

timp este rezervată școlii, activității de învățare, care devine o preocupare majoră. În programul zilnic al elevului intervin schimbări impuse de ponderea pe care o are acum școala, schimbări care nu diminuează însă dorința lui de joc, jocul rămânând o problemă majoră în viața copilului.

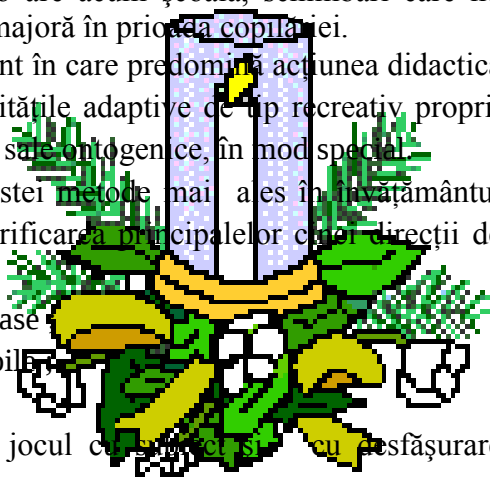
Știm că jocul didactic reprezintă o metodă de învățământ în care predomină acțiunea didactică simulată. Această acțiune valorifică la nivelul instrucției finalitățile adaptive de tip recreativ proprii activității umane, în general, în anumite momente ale evoluției sale ontogenice, în mod special.

Psihologia jocului evidențiază importanța activării acestei metode mai ales în învățământul preșcolar și primar. Analiza sa permite cadrului didactic valorificarea principalelor direcții de dezvoltare, orientate astfel:

- „ -de la grupurile mici spre grupurile tot mai numeroase
- de la grupurile instabile spre grupurile tot mai stabile
- de la jocurile fără subiect spre cele cu subiect;
- de la șirul de episoade nelegate între ele spre jocul cu subiect și cu desfășurare sistematică;
- de la reflectarea vieții personale și a ambianței apropiate, la reflectarea evenimentelor vieții sociale” (Elkonin).

Această metodă dinamizează acțiunea didactică prin intermediul motivațiilor ludice care sunt subordonate scopului activității de **predare-evaluare** într-o perspectivă pronunțat formativă. Modalitățile de realizare angajează următoarele **criterii pedagogice de clasificare a jocurilor didactice**:

- după obiectivele prioritare: jocuri senzoriale (auditive, vizuale, motorii, tactile), jocuri de observare, jocuri de dezvoltare a limbajului, jocuri de stimulare a cunoașterii interactive;
- după conținutul instruirii: jocuri matematice, jocuri muzicale, jocuri sportive, jocuri literare/lingvistice;

-după formă de exprimare : jocuri simbolice, jocuri de orientare, jocuri de sensibilizare, jocuri conceptuale, jocuri-ghicitori,jocuri de cuvinte încrucișate ;

-după resursele folosite :jocuri materiale, jocuri orale, jocuri pe bază de întrebări,jocuri pe bază de fișe individuale, jocuri pe calculator ;

-după regulile instituite : jocuri cu reguli transmise prin tradiție,jocuri cu reguli inventate,jocuri spontane,jocuri protocolare ;

-după competențele psihologice stimulate : jocuri de mișcare, jocuri de observație, jocuri de imaginație,jocuri de atenție, jocuri de memorie, jocuri de gândire, jocuri de limbaj, jocuri de creație.

Prin joc,elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitatea lor de acțiune creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea,inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala,etc.

Jocurile copiilor devin metodă de instruire în cazul în care ele capătă o organizare și se succed în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării.

În acest caz, intenția principală a jocului nu este divertismentul, rezultat din încercarea puterilor, ci învățătura care pregătește copilul pentru muncă și viață. Pentru a atinge aceste scopuri, jocul didactic trebuie să fie instructiv, să le consolideze cunoștințele.

Folosirea jocului didactic ca activitate de completare cu întreaga clasă,aduce variație în procesul de instruire a copiilor, făcându-l mai atractiv.

Fiecare joc didactic cuprinde următoarele laturi constitutive :

- **conținuturi**
- **sarcina didactică**
- **regulile jocului**
- **acțiunea de joc**

Prima latură-**conținuturi**-este constituit din cunoștințele anterioare ale copiilor însușite în cadrul activităților comune cu întreaga clasă,cunoștințe ce se referă la plante, animale,anotimpuri,reprezentări matematice,istorice,etc.

Cea de a doua componentă a jocului-**sarcina didactică**-poate să apară sub forma unei probleme de gândire, de recunoaștere, denumire, reconstituire, comparație,ghicire. Jocurile didactice pot avea același conținut, acestea dobândind un alt caracter, datorită sarcinilor didactice pe care le au de rezolvat,de fiecare dată altele.

A treia latură-**regulile jocului**-decurge din însăși denumirea ei.

Regulile sunt menite să arate copiilor cum să se joace,cum să rezolve problema respectivă.Totodată regulile îndeplinesc o funcție reglatoare asupra relațiilor dintre copii.

Ultima latură-**acțiunea de joc**-cuprinde momente de așteptare, surprize, ghicire,întrecere și fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută si atractivă pentru elevi.

Dacă vin în completarea lecției,jocurile didactice,pot fi grupate după obiectivele urmărite și tipul lecției.

După obiectivele urmărite, jocul este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecției jocul este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare, recuperare a cunoștințelor. Indiferent de modul de folosire, jocul didactic îl ajută pe elev să-și angajeze întregul potențial psihic,să-și cultive inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare și de echipă.

În cazul în care jocurile organizate au scop educativ bine precizat, devin metode de instruire, iar dacă jocul este folosit pentru a demonstra o caracteristică a unei lecții,acesta devine un procedeu didactic.

Metodica desfășurării unui joc didactic cuprinde :

- introducerea în joc**
- executarea jocului**
- complicarea jocului**
- încheierea jocului**

Jocul didactic nu poate fi desfășurat la întâmplare ; în aplicarea lui trebuie să se ia în considerare următoarele condiții :

- jocul să se constituie pe fondul activității dominante urmărindu-se scopul și sarcinile lecției ;
- să fie pregătit de învățător în direcția dozării timpului și a materialului folosit ;
- să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învățare ;
- să se folosească atunci când copiii dau semne de oboseală ;
- să creeze momente de relaxare, de odihnă, în vederea recuperării energiei nervoase a elevilor ;
- să antreneze toți copiii în activitatea de joc
- să fie proporționat cu activitatea prevăzută de programă și structurat în raport cu tipul și scopul lecției desfășurate ;
- să urmărească formarea deprinderii de muncă independentă ;
- după caz, sarcinile didactice ale jocului să fie date diferențiat pentru a preîntâmpina rămânări în urmă la învățătură ;
- să solicite gândirea creatoare și să valorifice cu maximum de eficiență posibilitățile intelectuale ale elevilor ;
- activitățile în completare prin joc să fie introduse în orice moment al lecției ;
- să nu afecteze fondul de timp al lecției propriu-zise ;
- să fie repartizate, după caz, în diferite secvențe, sarcinile didactice având caracter progresiv ;
- indicațiile privind desfășurarea activității să fie clare, corecte, precise, să fie conștientizate de către elevi și să le creeze o motivație pentru activitate ;
- activitățile de joc să se desfășoare într-un cadru activ, stimulator și dinamic ;
- să nu se facă abuz de joc, încât procesul de învățare să se transforme în joc și să fie luat ca atare ;
- să nu fie prea ușoare, nici prea grele ;
- regulile de joc să fie explicate clar și să se urmărească respectarea lor de către elevi .

Elementele de joc : ghicirea, mișcare, întrecerea, surpriza, etc. creează stări emoționale care întrețin interesul și dau un colorit viu activității.

Folosirea jocului didactic în cadrul procesului de învățare ne va demonstra că :

- randamentul orei este mai mare, verificarea cunoștințelor făcându-se în mod plăcut, activ, temeinic ;
- gândirea elevilor este mereu solicitată și astfel în continuă formare ;
- independența, creativitatea se formează de timpuriu ;
- inițiativa copiilor crește, în joc devine mai curajos, mai degajat ;
- prin jocuri îi putem cunoaște pe copii mai repede și mai bine ;
- prin viața lor, prin crearea unor situații-problemă, ele dezvoltă spiritul de observație, de analiză, de judecată, înlătură, monotonia, rutina, stereotipia, dau posibilitatea elevilor să-și dezvolte vocabularul, comunicarea devine mai permisivă ;
- jocul didactic ne oferă prilejul de a afla mai ușor cum gândesc elevii și de a modela logica gândirii lor.

Literatura de specialitate ne oferă o multitudine de jocuri didactice pe care le putem folosi în cadrul lecțiilor din toate ariile curriculare iar măiestria învățătorului va duce la rezultate deosebite.

Lista jocurilor folosite în cadrul activităților este vastă, dar mă voi opri în acest material la prezentarea unui joc, teoretic acum...e adevărat, ce poate fi folosit la toate disciplinele, un joc al inteligenței- **rebusul școlar** .

Privit ca un frate mai mic al rebusului și ruda cu integramele atât de gustate în zilele noastre *rebusul școlar* îl face pe micul participant ca prin rezolvarea diferitelor rebusuri școlare să se simtă și el mai aproape de frații mai mari, de adulți.

În același timp însă, ineditul joc dezvoltă procese psihice ale elevului :gândirea, limbajul, memoria, atenția, creativitatea, voința, poate fi folosit și ca metodă/mijloc de învățare și evaluare sau procedeu în cadrul unei metode.

Dorința de a rezolva orice problemă de tip rebusist intensifică interesul pentru studierea disciplinelor necesare în soluționarea cerințelor date și astfel rebusul ajută la dezvoltarea intelectuală a elevului.

Folosirea rebusului printre elementele de sprijin ale învățării este importantă prin faptul că poate interveni stimulativ o dată cu creșterea curbei oboselii.

Mijloc activ și eficace de instruire și educare a școlarului, rebusul poate fi folosit cu succes în captarea atenției pe tot parcursul activității didactice, conducând la evitarea plictiselii, dezinteresului.

Relevând legătura dintre joc și munca copilului, Jean Piaget a pus în evidență aportul jocului la dezvoltarea intelectuală a școlarului. De aceea, el susține că „toate metodele active de educare a copiilor mici să furnizeze acestora un material corespunzător pentru ca jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului.”

Ca mijloc instructiv, rebusul, bine pregătit și organizat, contribuie, prin rezolvarea sarcinilor didactice, la exersarea deprinderilor la consolidarea și la valorificarea lor creatoare. Este un mijloc de educație indirect. Fiecare rebus are un obiectiv al său, o structură și reguli sub forma unor succesiuni ordonate. Rolul regulii este acela de a păstra structura și desfășurarea jocului. Jucătorul trebuie să accepte și să realizeze ordinea structurală a jocului.

Rebusul oferă învățătorului posibilitatea observării comportamentului elevului la nivelul tuturor componentelor personalității, deoarece în rezolvarea rebusului elevul depune efort voluntar și rezolvă motivat de bucuria succesului o multitudine de probleme, în care este implicată inteligența, afectivitatea, temperamentul, caracterul.

Rebusul școlar contribuie, într-o bună măsură, la îmbunătățirea rezultatelor școlare și combaterea insucceselor.

De ce să nu recunoaștem, că, dacă am promite elevilor din clasă că cei ce vor termina primii exercițiile date spre rezolvare vor primi ca recompensă un rebus interesant, aceștia s-ar grăbi, chiar și cei cu un ritm mai lent, să-și îndeplinească cât mai bine și mai repede sarcina dată.

Reprezentanții teoriei intelectualiste învățării (Bruner, Galperin) apreciază că orice elev poate asimila un conținut dacă sunt folosite căi adecvate de activitate cu acestia. De aici, rezultă că adevărata problemă a succesului școlar nu constă în a stabili dacă un elev este apt sau nu să obțină rezultate vizate de școală, ci în a găsi metode și mijloace potrivite pentru aceasta. Astfel, succesul școlar se raportează la totalitatea elevilor, atât în ceea ce privește nivelul de pregătire științifică, cât și dezvoltarea capacității de a se instrui, de a deveni.

Rebusul școlar sprijină succesul școlar prin :

a) cunoștințele însușite; capacitățile intelectuale; abilitățile de aplicare a cunoștințelor în rezolvarea unor probleme; trăsături de personalitate;

b) evaluarea-măsură în care sunt îndeplinite obiectivele activității didactice.

Succesul are un efect mobilizator, stimulativ asupra elevului; corelează potrivit cu performanță școlară, cu satisfacția în muncă și cu dorința de a învăța din ce în ce mai mult.

Una dintre cele mai puternice structuri motivaționale ar fi starea de curiozitate ce se manifestă în dorința rapidă de a rezolva rândurile orizontale ale rebusului, spre a descoperi cuvântul (cuvintele) de pe verticala A-B.

Dar pentru aceasta, orice învățător, în realizarea sau folosirea rebusului, trebuie să-și precizeze dinainte:

- conținutul urmărit (o lecție, un capitol etc.) ;
- modul de realizare (individual sau în grup);

- finalitatea urmărită(memorare,aplicare,transfer,creație);
- modul de evaluare (oral, scris, test).

Rebusul școlar poate constitui obiectivul activității unui cerc de elevi, oferind și posibilitatea organizării unor concursuri școlare distractive și deopotrivă educative și instructive.

La cercurile de specialități : limba română, istorie, geografie, științe se poate folosi rebusul ca auxiliar, completare la tema cercului, ca moment distractiv sau ca un exercițiu de creativitate.

Se pot organiza diverse concursuri literare și istorice cu ocazia sărbătoririi, comemorării unor date, personalități, unde rebusul școlar se poate folosi, potrivit temei propuse, pentru a fi rezolvat sau solicitat ca o creație.

În concluzie, rebusul școlar poate fi folosit în orice tip de activitate școlară (lecție, cerc, concurs), în momente diferite ale lecției, la multe discipline din învățământul primar, la orice vârstă școlară mică, de către orice elev cu posibilități normale de învățare.

Rebusul școlar poate fi folosit în scopuri diferite: îmbogățirea cunoștințelor, consolidare, fixarea, transferul acestora, în verificare, evaluare, dezvoltarea creativității și a tuturor proceselor psihice și intelectuale, dezvoltarea personalității copilului.

Pentru obținerea acestor rezultate învățătorul trebuie să fie un mare » meșter » în a ști când, cum, unde poate fi folosit rebusul și mai ales, să fie un creator de astfel de jocuri, pentru care copiii, de orice vârstă școlară au o mare satisfacție când reușesc să le rezolve, folosindu-și toate cunoștințele căpătate în școală, ca și cele din cultura lor generală.

Vorbind despre jocurile didactice, Ursula Schiopu preciza că ele **“educă atenția, capacitățile fizice intelectuale, perseverența, promptitudinea, spiritul de echipă, de ordine, dârzenie, modulează dimensiunile etice ale conduitei”**.

Poate că e bine să ne amintim ,atunci când suntem în fața vârstărilor pe care le modelăm, că vârsta lor este vârsta jocului, iar în activitățile didactice ce le desfășurăm cu ei să fie folosite cât mai multe jocuri didactice și atunci.....succesul este garantat.

Bibliografie

1. E. Cretu, *Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar*, Edit. Aramis, București, 1999
2. I. Nicola, *Tratat de pedagogie școlară*, Edit. Aramis, București, 2000
3. P. Osterrieth, *Introducere în psihologia copilului*, E.D.P., București, 1976
4. U. Schiopu, E. Verzea, *Psihologia varstelor*, E.D.P., București, 1995
5. T. Cretu, *Psihologia varstelor*, Edit. Credis, București, 2001

Prof. învă. primar, Monica Merloiu
Școala « Duiliu Zamfirescu », Focșani

PICATURA DE UMOR

😄 Profesorul scrie pe tablă $2:2$ și îl întreabă pe un elev ce semnificație are.
- Scor egal, răspunde acesta.

😄 Un iepuraș la aprozar:
-Dați-mi, vă rog, un litru de morcovi!
- Vrei să spui 1 kg!
- Nu, eu vreau 1 litru!
- Dacă nu ceri corect, nu te servesc! Se spune un kilogram de morcovi.
A doua zi la fel, a treia zi la fel..
A cincea zi vine iepurașul și zice:
- Dați-mi, vă rog, un kilogram de morcovi!
- Ei, vezi că ai învățat să ceri corect?
- Da' sticlă ai?

😄 La ora de gramatică, se analizează propoziția ” Iată , vaca are coadă”.
Cum analizează Bulă :
Iată este subiect pentru că este scris cu literă mare și este început de propoziție.
Vaca este atribut pentru că așa îi zice mama fiicei ei.
Are este conjuncție pentru că leagă cuvântul vacă de coadă.
Coadă este predicat pentru că se mișcă.

😄 -Nu vă supărați, copilul care aruncă nisip pe cearșaful meu este cumva băiețelul dumneavoastră ? întreabă o femeie pe vecina ei de plajă.
-Nu ! Al meu este cel care aduce apă din mare în pantoful dumneavoastră.

😄 -Scoală-te, Costică ! Viitorul e al celor care se scoală de dimineată.
- Dar eu sunt mulțumit de prezent, mămico!

😄 -Ce-ai învățat azi ? o întreabă mămica pe Olguța sosită acasă după prima zi de școală.
-Nu cine știe ce ! Trebuie să mă mai duc !

😄 -Bunicule, pe mări și pe oceane trăiesc oi?
-Nu, dragul meu!
-Păi, atunci cu ce se hrănesc lupii de mare?

😄 -Mămico, scrie-mi o scrisoare pentru Moș Crăciun!
-De ce n-o scrii tu?
-Pentru că-mi trimite iar o carte de gramatică dacă vede cum scriu.

*Culese de Cosmin Fierea, 11 ani
Școala “Duiliu Zamfirescu”, Focșani*

CUPRINS

PAGINA CELOR MICI

• <i>Natura fermecată</i> , Andrei Stoian	p. 3
• <i>Toamna târzie</i> , Cristina-Elena Mia	p. 4
• <i>O vizită în natură</i> , Angel radu	p. 5
• <i>Culorile toamnei</i> , Denisa Bezea	p. 6
• <i>Draga și tristă „Doamna Toamnă”</i> , Alexandru Arvinte	p. 6
• <i>Aș vrea să fiu mereu copil</i> , Mihai Stoian	p. 7
• <i>Copilăria</i> , Larisa Lăcanu	p. 7
• <i>Rătăcitorul</i> , Denis Paraschivoiu	p. 8
• <i>Bucuriile iernii</i> , Cosmin Fiereș	p. 8
• <i>Iarna ca-n povești</i> , Mihail Munteanu	p. 9
• <i>Iarnă, bine ai venit!</i> - Denis Dîrdală	p. 9
• <i>Iarna</i> , Sara Necula	p. 9
• <i>Iarna mult dorită</i> , Andrei Stoian	p. 10
• <i>Iarna a sosit</i> , Alexandra Munteanu	p. 10
• <i>Iarna geroasă</i> , Daniela Vasile	p. 10
• <i>Visul</i> , Mihail Munteanu	p. 11
• <i>Seara de Ajun</i> , Mihail Munteanu	p. 12
• <i>Iarna</i> , Angel Radu	p. 13
• <i>Tradiții de Crăciun</i> , Mihail Munteanu	p. 13

COLINDE, COLINDE ...

• <i>Nașterea lui Hristos</i> , Iustina Pătrunjel	p. 14
• <i>Vise de Crăciun, Noaptea de Crăciun, Dorința</i> , Raluca Grigore	p. 14
• <i>Colind</i> , Raluca Grigore	p. 15
• <i>Moș Crăciun</i> , Andrei Lazăr	p. 15
• <i>Colind</i> , Larisa Roșca	p. 15
• <i>Crăciunul</i> , Marinela Roibu	p. 16
• <i>În seara de Crăciun</i> , Andrei Lazăr	p. 16

DEUTSCH IST SPASS...

• <i>Freundschaft</i> , Tudorel Țibrea	p. 17
• <i>Jugend, sublim Traum</i> , Radu Bosoiu	p. 18
• <i>Den wahren Freund erkennt man in der Not!</i> – Ștefania Frunză	p. 19

INTEGRAREA ÎN GRUP

• <i>Prietenia dincolo de toate</i> , Diana Nichitoiu	p. 20
---	-------

LUMI FANTASTICE

• <i>Povestire „Ocolul Pământului în 80 de zile”</i> , Ovidiu Ciobanu	p. 23
---	-------

“LUMEA SUB CUPOLA LUI EMINESCU”

• <i>Sara pe deal</i> , Sorin Leonte	p. 25
• <i>Poezie pentru Eminescu</i> , Roxana Găman	p. 26
• <i>Dragoste sau nu...</i> , Cătălin Găman	p. 26
• <i>Poetul nemuritor</i> , Andrei Hîrtopeanu	p. 27
• <i>Mihai Eminescu</i> , Rareș Ispas	p. 27
• <i>Eminescu</i> , Andrei Apostoae	p. 27
• <i>Sub teiul lui Eminescu</i> , Raluca Prescornițoiu	p. 28
• <i>Eminescu</i> , Noemi Dragu	p. 28
• <i>Mihai Eminescu</i> , Karla Herea	p. 28
• <i>Eminescu</i> , George Paise	p. 29
• <i>O, Mihai</i> , Cristina Berta	p. 29
• <i>Eminescu</i> , Ionuț Negruț	p. 29

PAGINA PROFESORILOR

• <i>Plantele medicinale și toxicitatea lor</i> , Adriana Călin	p. 30
• <i>Formă și culoare</i> , Vasilica Moraru	p. 32
• <i>Jocul- modalitate de învățare și educare</i> , Monica Merloiu	p. 34

PICĂTURA DE UMOR

CUPRINS	p. 40
---------------	-------

ISSN 2285-2069
ISSN-L = 2285-2069